

ABONAMENTŪ

	In orașu	In distrete.
Pentru unu anu	24	30 lei.
Pentru 1/2 anu	12	15 —
Pentru trei luni	7	8 —

Orî-ce Abonament neînsoțit de valoare se refușă.

Abonamentele se facu numai de la 1 și 15 a le fie-cărei luni.

Epistolele nefrancate se refușă și articolii nepublicați se ardu.

TELEGRAPHUL

ANNUNCIURI

Linia mică pe pagina a IV.	15 bani
Reclame pe pagina III.	1 leu.
" " " II.	2 lei
" " " I.	3 "

Pentru Franca: se priimescu annciuri și reclame la D-nii Orain & Micord, rue Drouot 9. Paris.

Pentru Austria și Germania: la D-nu Philipp Lob, Wien Wollzeile No. 2.

Pentru rubrica inserațiunii și reclame Redacțiunea nu este responsabilă.

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

Pentru abonamente, reclame și annciuri, a se adresa la Typographia Națională, strada Academiei No. 24.

BUBURESCI, 13 SEPTEMBRE

De câtu-va timpu diarulă *Presa*, organu alu ministrulu nostru de esterne, spune cititoriloru sei că D. Gambetta aru fi vorbitu, în Maiu anulă trecutū, despre o alianță franceso-rusă și aru fi susținutu-o din tôte puterile seles; că acestu alianță aru fi pericolosă pentru noi, căci ne-amu espune a fi înghițiți de Rusia cu consimțimântulu Franciei republicane.

Nu ne aducemu aminte ca D. Gambetta, în diarulă seu *Repubblica Francesă*, se fi disu aceste cuvinte. Scimu pe organulu ministrulu nostru de esterne obișnuitu a suci, învêrti și scamota tôte disele inamiciloru sei, cum avocații sucescu legile țerei, cum bandele partisaniloru sei învêrtescu bâtele și cum partisanii sei scamototă alegerile. pentru a nu pune nici unu temeî pe lucruri cari ni le spune ađi că au fostu dise acumu unu anu și patru luni.

Dar se presupunemu că organulu Domnulu Gambetta a propagatu anulă trecutū alianța Franciei cu Rusia. Care este însu pericolulu pentru noi? Aru avea Rusia mai multă libertate de acțiune asupra noastră cându s'aru face acea alianță? Nici de cumu. Din contra, noi credemu că acestu alianță ne-arū fi mai folositoare.

Rusia ađi este aliată naturale cu Germania. Dacă ea aru avea ađi interesu a ne cotropi, nimini mai curându și mai lesne de câtu Prusia nu aru comșimți la acestu cotropire, cându Rusia i-arū propune-o pentru unu serviciu ore care. Cându Germania aru voi se pue pe tapetu cestiunea provinciiloru baltice, și aru priimi Rusia ale da în scimbulu Principatelorū Române și Serbo-Bulgare, ore Prusia n'aru comșimți? Noi credemu că da, cu totu principele ce avemu din casa de Hohenzolern.

Cu Franca nu este totu așa. Ea n'are nici unu interesu a ne ceda Rusiei, pentru că nu aspiră la cucerirea nici unei provincii, afară de întorcerea Alsaciei-Lorena hrăpite de Prusia, pe care le pôte lua fără nici o cesiune, ci numai ajutându pe Rusia a scăpa provinciele baltice dorite de Prusia.

Pe urmă chiar interesulu Franciei, fiă imperialistă, fiă regalistă, cu atātu mai multu republicană, cere ca aici se fiă unu observatoru alu giatei latine, care, la ori ce momentu, se vedă și se denunțe tendințele și faptele atātu ale panslavismulu câtu și ale panger-

manismulu contra Orientulu, punctulu către care tôte națiunile cele mari au ochii ațintiți, căci de la deslegarea acestei cestiuni depândă căderea seu ridicarea lorū.

Se sciă că politică Franciei de secolu a fostu a ajuta pe poporele suferinde și a le da totu concursulu seu. De aceia tôte națiunile cele mici, chiar acele cari suferiseră din partea guvernulu francesu ore care umilintă seu nedreptate,—de la Grecia, alu căria portu a fostu blocatu de flotele lui Napoleon III, până la poloni căroră, cu tôte promisiunile și cu tôte obligațiunile impuse de tradițiuni, guvernulu francesu nu le-a datu nici unu ajutoru a scăpa de subt jugulu rusescu,—tôte națiunile mici, dicemu, au suferitu cu Franca durerile ce a încercatu cu ocaziunea desastrulu de la 1870.

Despre noi nu este vorba, căci, ceea ce amu suferitu cu învingerea Franciei, este încă în inima noastră neștersu. Dar chiar Serbia, cu tôte acuzările ce i se facu de partizană a Rusiei, probesă pe tôte diua că ochii ei suntu ațintiți mai multu spre Franca. Mergerea principulu Millan la Paris și relațiunile ce a căutatū se lege cu omenii însemnați francesi, probesă acesta.

Despre Prusia avem esemple contrarii. În tôte ocaziunile nu a manifestatū altă tendință de câtu seu a cuceri, seu a se învoi cu alte puteri spre a cuceri ele și a o lăsa se-și facu ea interesele ei. Esemplu este chiar acumu recentu. A toleratū pe Rusia se desființese din tractatulu de la Paris articolulu privitoru la Marea Negră și o toleresă se se întindă în Asia și se sugrume Kiva, pentru că Rusia a ținutu în 1870 pe Austria și Englitera în frău se nu intervie în favorulu Franciei.

Prin urmare, ori cine vede că, pentru noi, este mai bună alianța franco-rusă, de câtu cea actuală pruso-rusă, care dă curagiū guvernulu prusianu a ne stränge de gātu.

O carte ce a apărutū de curându în Italia, scrisă de generalulu Lamarmora, fostu ministru de esterne pe timpul alianței pruso-italiane la 1866, și asupra căreia face interesante distainiri, a făcutu mare sgomotu în lumea politică și a supăratu pe D. de Bismark, din care causă se dice că a și lipsitu de la priimirea lui Victor Emanoil la Berlin.

Fîndu-că acestu carte coprinde

lucruri cari ne potū interesa cu deosebire pe noi români, reproducemu mai la vale dupe *Repubblica Francesă* o dare de sēmă asupra ei, pe care o recomandamu cu totu dinadinsulu lectoriloru noștri.

Scimu că cititoriloru noștri li s'a urātu cu necontenitele sgomote și nuvele ce le-amu datu despre fusiunea celoru douē partite monarhice din Franca. Cu tôte acestea, suntu lucruri cari nu trebuie se le trecemu cu vederea, tocmai pentru partea lorū ridicolă.

Partisanii contelū de Chambord erăși au începutu se se misce și se călătorescă pe la Frohsdorf. Ei preparu o nouă tentativă pentru a căpeta de la stăpânulu lorū, înainte de 5 Noembre, o declarațiune care se permită fideliloru sei a propune Adunării Naționale, la începerea sesiunii, restabilirea monarhiei, fără a se espune la risculu d'a provoca îndatā o ruptură între regalistii cu tendințele constituționale și între aceia ai dreptulu divinū.

Mai multu partisanii se dice că s'au dusu la Frohsdorf, dacă trebuie se credemū pe diariulu le *Temps*, cu o adresă subsemnată de 130 colegi d'ai lorū și destinată a face pe pretendentu de a primi celu puțin drapelulu tricoloru.

Acestu adresă recunosce că contele de Chambord are dreptulu de a menține neatinsu aceia ce consideră principiulu seu și de a refusa ori ce concesiune în privința drapelulu, dar în același timpu esprima cugetarea că, șeful casei burbone, trebuie se accepte coróna Franciei, dacă Franca i o dă, chiar cu drapelulu tricoloru.

Arhiepiscopii bavareși, urmându esemplulu confrăților lorū prusieni, au ținutu șeptemăna trecutā o conferință la Eichstaedt, orașu episcopalu în care se află mormântulu sântulu Wilibald. Erau preșinți toți episcopii, afară de acela din Bamberg și Passau; acesta din urmă ce sciă că nu treced'untū ultramontanismu așa ne-înduplecabilu ca colegii sei.

Dacă trebuie se credemū pe gazetta *Germania*, prelații s'au ocupatū de afacerea corporațiuniloru religiose, de actele arbitrarii ale ministerulu cultelorū faciă cu micel seminare, de espulsiunea redemptoristelorū și mai cu sēmă de dreptulu bisericeii asupra școlelorū.

Acesta nu prea prevestescē ceva bunu pentru ministrulu Lutz și ministerulu bavareșu.

Tagblatt din Viena a anunțatū celu din tātu că imperatorele Germaniei va întorce visita regelū Victor Emanoil la Roma. Acestu noutate atātu a disperatū pe ultramontanii, în câtu unu diar ungurescu de acestu trampă, *Magyar-Allam*, face unu apelu la regicidū.

Vulturulu prusianu, dice acestu foia, merge la Roma! Imperatorele Guillaume va îndrăsnii dar a pângări acestu pământu clasicu, astăđi desonoratū de aventurierii, confrății d'ai lui! Se va găsi însu unu Orsini pentru a avea îngrijire de asemenea visitatorii, seu pôte foculu cerulu va isbi Quirinalulu.

Indipendința Belgică reproducend aceste rânduri, dice că nici Orsini nici foculu cerulu nu va opri pe imperatorele Germaniei se visitese cetatea eternă. Dupe unu corespondinte alu seu din Berlin, acestu călătorii, despre care atātu a vorbitū diariiele, a fostu întreruptă din cauza ordonanții medicilorū, faciă cu escelinta sănătate de care se bucură acum imperatorele.

Pe cându regele Victor Emanoil se afla în capitala Austriei, turbarea ultramontaștilorū crescea. Organele lorū cele mai declarate nu ascundeu acestu turbare, ci se manifestau pe faciă prin atacuri violente și prin cuvinte cari aretau neplăcerea ce le cauza acea visită regală.

Unulu din aceste organe, *Vaterland*, voia chiar a provoca o mare demonstrațiune la 20 Septembrie, cându regele se afla în Viena. Era vorba de a se celebra unu serviciu funebru în onorea soldațiloru papali morți apărându Roma contra armatei italiene.

Guvernământulu austriacu însu a interđis acestu demonstrațiune; a făcutu ceva mai multu, a securatū numărulu acestui diaru de la 17 Septembrie, pentru unu articolu contra regelū Italiei, și care, de circumstanță, era încadratū cu negru.

O altă foia catolică, din Munich, dă cea mai mare alarmă în privința întrevederii de la Berlin. Face a se crede că D. de Bismark și Victor Emanoil au și pronunțatū desființarea Austriei, și nu se înțalnescu de câtu pentru a se înțelege asupra epocei cându se se escute.

O telegramă din Madrid, cu data 19 Septembrie, ne face cunoscută că, dupe o lungă discuțiune în cortes, D. Castelar a luat cuvântul la trei ore de dimineață. El a pronunțat un nou și elocvent discurs în care a discutat, fără mătă măsură și prudență, este peste puțină a scăpa libertatea și Republica. A adăugat că drapelul ce Republica opune monarhiei absolute este acela al libertății religioase contra intoleranței, al libertății contra tiraniei; apoi a demonstrat, că a fost trebuit de a combate oarecari preocupări exagerate și de a desfășura o estremă înțelepciune pentru a câștiga erii nu a se espune la toate pierderile.

Oratorul spune că a fost necontent în desacord cu D. Pi y Margall, căci el urmărea o scolare deosebită din punctul de vedere economic și social.

D. Pi y Margall a eșit din ministeriul de finance pentru că urma o politică contrară cu aceia a oratorului. L'a aprobat însă în totu deuna gândind că el va restabili un guvernământ al ordinii.

Domnul Castelar declară că n'a pierdut credința în principiile sale și că se va servi de generali de diferite opinii, numai se fia liberal și patriot, pentru că resbelul nu se face numai cu entuziasmul, trebuie și experiență și știință. Oratorul crede că trebuie în asemenea cazuri să se facă oarecari concesii într-o partită și alta. Există contra principiul federalist o mare reacțiune, a discutat el, care trebuie combătută: poporul crede că mișcarea cantonală este o probă de o rea federațiune. Republica n'are inconvenientele monarhiei.

D. Castelar aduce aminte că constituțiunea Statelor Unite a costat de cece ani de muncă. Rogă pe deputați a nu pierde paciența. El nu crede că dictatura va putea se pierda Republica.

D. Castelar termină angajându pe cortes se aibă confiență.

D. Diaz Quitero se apăra că ar fi participat la insurecțiunea cantonală. Elu dice că Spania este țera cea mai înțeleptă; negă existența demagogiei și întrebă ce crime au fost comise.

D. Pi y Margall răspunde la discursul D-lui Castelar.

D. Castelar reia cuvântul. Elu descrie situațiunea țerei și calculează insurecțiunea la numărul de 50 mi. Declară că voesce a scăpa libertatea prin toate mijloacele; demonstrează apoi că numai cu Republica un guvern al ordinii și al păcii poate se esiste.

Dacă Republica va forma o armată forte și disciplinată, dacă armata nu va face prunonciamente poate se asigure că Republica se va întări.

Noul guvernator din Alicante a

autorizat pe toate juntele din provincia sa a organisa, fără distincțiune de colere politică, cete armate cari se lupte contra carlistilor.

Diario din Sant Sebastian, de la 17, anunță, că Loma a plecat în ajun pentru a conduce la Tolsosa un mortier, o piesă de tun de 16 și un convoi de grenade cu alte proiectile. Generalul Marion es trebuia se sosescă la 16 la Vitoria cu 8,000 omeni de întărire.

ORE CARE LUMINĂ

Asupra evenimentelor politice și militare din anul 1866.

DE

Generalul Alphon Lamarmora.

Acesta este titlul unei publicațiuni, de care se vorbește foarte mult de vr'o două săptămâni, mai ales la Berlin, unde destăinuirile ce această publicațiune conține, au produs o mare mișcare în sferile diplomatice.

Volumul ce a apărut constituie numai prima parte a scrierii generalului Lamarmora și trată despre evenimentele cari au preparat alianța prusiană, și mai ales despre guvernul italian de la 23 Septembrie 1864 până la 17 Iunie 1866, epocă în care autorul era președintele consiliului de ministri și ministrul afacerilor străine.

Alu douilea volum, care va apărea în curând, va fi consacrat direcțiunii acțiunii militare și politice dupe declarațiunea resbelului.

Inainte de a începe esaminarea cărței de care vorbim, credem că trebuie să dăm lectorilor noștri oarecari deslușiri asupra cuvintelor cari au hotărât pe generalul Lamarmora să ia asupra-și responsabilitatea unei publicațiuni așa de puțin conformă obiceiurilor, și pentru care însuși elu trebuie să aibă oarecari nemulțămiri, căci nimin altul de cât elu nu este legat de tradițiune, și de sigur că, fără vr'unu motiv puternic, elu nu s'ar fi decis a rupe secretul care este una din principalele condițiuni ale lumii politice.

Resbelul din 1866, întreprins contra Austriei de către Prusia și Italia, nu a fost, dupe cum scim, fericit pentru acesta din urmă. Armata italiană cădu la Custoza, pe când flota încercă la Lissa o lovitură din cele mai serioase. De atunci generalul Lamarmora fu supus celor mai grave acușări, pe care le justifică modul straniu cu care se operase cesiunea Veneției către Italia prin intermedierea Franciei.

In intru se șiopti, nu scim cu ce scop, că pierderile forțelor militare italiene fuseseră premeditate și preparate prin unu secret tratat, în virtutea căruia Austria ceda prealabilmente Veneția, numai spre a-i procura ocaziunea de a-și salva onoarea armelor sale, și spre a nu fi obligată să fie în Lombardia un corp mare de armată, care ar fi

putut să-i serve pentru a opri invasiunea prusiană.

In afară, Prusia, voind să-și atribuiască numai sieși gloria succeselor sale și să stabilească într'unu mod absolut supremația sea militară, eclipsându cu desevșire pe Italia, puse să se publice, de către Statul său maioru, un raport în care se pretindea că armata italiană nu fusese de nici o utilitate, și că modul cu care campania fusese condusă, în Italia, permisesse Austriei de a dispune în voe de trupele armatei de la Mincio, pentru a le trimete la nordul Danubiului.

La 21 Iuliu 1868, generalul Lamarmora adresă generalului Menabrea, atunci președintele consiliului, o interpelare invitându-l a descoperi aceste acușări și a pune să se publice la rândul său un raport al statului maioru italian asupra campaniei din 1866. D. Menabrea răspunde afirmativ și ceru colaborațiunea sea generalului Lamarmora, care, în adevăr, i-o și dete. Dar cu toate că notele și manuscrisele au fost consemnate cam de acum patru ani la ministerul de resbelu, raportul nu a fost încă imprimat.

Generalul a fost de sigur indignat de această întârziare. ca și de indiferința cu care se lăsa a se imprăștia noutățile relative la negociațiunile diplomatice tenebrose care ar fi precedat și urmat cesiunea Veneției de către Austria Franciei și subsidiar de către Franca Italiei, și în care se dedea de jucat ministerul de externe italian unu rol care nu prea arăta multă lealitate.

Părăsirea, alu căria generalul Lamarmora a fost obiectul, din partea acelor care ar fi trebuit să-lu apere, etă, credu, cuvântul principal care l'a făcut să calce peste regulele de tăcere impuse victimelor diplomației. Dar pe lângă acestu motiv predominant, trebuie fără îndouelă să punem calculele vanității personale și necasul foarte legitim în contra Prusiei, pentru care elu nu are nici o simpatie căci, pte că elu a fost unu dintre cei dintei cari au înțeles tendințele autoritare și dominante ale națiunii teutonice, și s'au temut de densesle. Este chiar probabile că, în cugetul autorului, cartea, de care este vorba, este destinată, decă nu a împedica, der cel puțin a face mai dificile realizarea proiectelor de alianță între Germania și Italia. Scopul acesta nu se va implini, căci unirea proiectată nici decum nu este fondată pe simpatii, și D. Bismark nu iubescă mai mult Italia de cât cum omeni de stat ai Italiei iubescă Germania. Dar această publicare va pune oarecari recel în entuziasmulu partizanilor alianței germane.

Și apoi se preveduse, în inaltele sfere, supărătoarea impresiune ce ar fi produs în Germania cartea de

care ne ocupăm, și se făcuse nisce stăruințe vii pe lângă generalul pentru a-lu face să renunțe la publicațiunea sea.—Sperându a reuși, se respindise chiar sgomotul că nu era vorba de cât de o scriere militară, și prin urmare mirarea a fost cu atât mai mare când se află că era o carte de o înaltă importanță politică. Astăzi se fac multe stăruințe pentru a împedica publicarea volumului alu douilea, deru putem fi sicuri că aceste sforțe voru fi vane.

O dată date aceste esplicațiuni, începem, fără altu preambul, esaminarea cărței în cestiune, care va fi acum mai înțelesă pentru lectorii noștri.

Generalul Lamarmora face a se urca la anul 1861 origina alianței dela 1866. La această epocă regele Prusiei, care d'abia se suise pe tron, nu avea nici o simpatie pentru Italia revoluționară. Elu veduse cădendu mai mulți suverani cu dreptul divin și acesta îlu indispușese contra unității Italiei, avem probă nota pe care D. de Schleintz, atunci ministru al Prusiei, o trimisesse, sub data de 13 octombre 1860, către contele Brassier de Saint-Simon, reprezentant al Prusiei la Turinu. In această notă, ministrul prusian, admitendu pentru formă principiul naționalității, se pornesc cu severitate contra loviturilor date dreptului divin, de care D. de Cavour deja dicea cu dispreț: „aceea ce se dice dreptul divin.”

Majestatea sea prusiană nu aproba anesionile făcute în numele naționalității și în paguba tiraniilor străine, și era departe de a-și inchipi că, cu câți-va ani mai târziu, ea o se jõe totu acestu joc la mai mulți princișori nemți, sub pretestu de a face unitatea germană, ea, care p'atunci nu voia să se facă unitatea italiană prin gona suveranilor străini.

Cându imperatorul actual alu Germaniei, din regent ce era, deveni regele Prusiei, generalul Lamarmora fu trimes de contele de Cavour pentru a complimenta pe noul suveran. Sub pretestu de a face unu act de politeță, marele om de stat alu Italiei însărcină pe generalul cu o misiune politică. Avură locu oarecari esplicațiuni între ambasadorul italian și ministrul prusian, baronul de Schlenitz, și acesta începu prin a declara că era o analogie mare între situațiunea Piemontului în Italia și a Prusiei în Germania; că elu nu s'ar opune la cesiunea Veneției decă Austria aru voi să consimță la acesta și că, cât despre proclamațiunea regalului Italiei, decă parlamentul italian s'ar învoi la acesta, elu lăsa D-lui de Cavour grija de a face lucrurile astu-felu ca Franca să nu fie obligată se proteste și să rupă relațiunile diplomatice.

In sferile parlamentare, ideia

SASONUL

Expoziția Universală din Viena.

1873.

Informațiuni pentru streinii!

Recomandăm cu deosebire tuturor P. T. Voiajagitorilor sorginta cea mai bună și efina pentru procurarea de

Albituri pentru

Prima c. r. Fabrică de

Depositulu

Stadt. Tuchlauben No. 13

Cavaleri și Dame

Inuri și Marfă în albituri

la Viena.

vis-à-vis de Strampfer-theater

Asemenea vinde, renumita cunoscută invențiune proprie, într-o alegere colosală elegantă și solidă Cămăși de Cavaleri și Dame adevărate de olandă fasonul cel mai nou și mai fine.

Cămăși de dame brodate elegant, cele mai noi la expozițiunea din Viena, Cămăși cupidon fl. 3—Cămăși-flora fl. 4—Cămăși amoretten fl. 5—Cămăși fantasi fl. 6 cele mai fine.

Camisone de Dame cele mai moderne de Pergalină fină și fl. 2, 3, brodarie bogată și fl. 4, 5, cele mai fine.

Pantaloni de Olandă pentru Cavaleri fl. 1. 50 și fl. 2— Pantaloni idem Dame fl. 1. 50 2, brodate și 2, 50.

Batiste cele mai fine de Rumburg și Batiste de in 6 bucăți fl. 1. 80, 2 50 până fl. 4.

Afară de aceste toate calitățile proprie invențiune 54 coși și lată, Rumburg și țesetură în coronă la reine de toiles (Regina a tuturor olandelor) și fl. 20, 25, 30, 35, 40 până la fl. 100 cea mai fină.

Pânzeturi de masă de Damast cele mai fine pentru 6, 12, și 24 persoane și fl. 6. 9. 12 15, 18, și 24.

Comandele se efectuează prin garanție pentru lucru solid și veritabil. Prețurile sunt ne schimbate pentru revindători. Cererea de prețuri precum și Mustercarten se trimite dupe cerere francate.

Gratis D-nii cumpărători în o valoare de fl. 50 primesc o pânzătură de Damast pentru Masă, de 12 persoane a căreia valoare acopere întregu spelele transportului.

Primul depou alu privilegiat **FABRICE I. R. de RUFÉ ALŪ D-LORU WELDLER ȘI BUDIE** Viena St. Tuchlauben No. 13 cunoscutu în cea mai laudabilă manieră, ale cărora produse se bucură de bine merit și renume și care pentru aceste articole la Expozițiunea Universală din Viena 1873 s'a premiatu cu unimitate de la Jury cu Primia cea din tttu ndică cu **MEDALIA DE MERITŪ** pentru bunu gustu.

Adresa: Weldler & Budie Wien. Stadt, Tuchlauben No. 13, im grafisch Erdodysche, Palais, vis-a-vis dem strampfer Theater.

BANIȚI

Solide și aprobate sunt de vândare la subsemnatul cu toptanul s'au cu bucata, a căroru prețuri sunt foarte moderate.

Probă se va trimite D-lor amatorii la ori ce cerere.

Ladislaus sigismund, do-gar în Turnu-Saverin.

CASA

de închiriat și de vândare

Două perechi într'o curte, cu două etagie, 28 în căperți, pivniță mare, trei beciuri, în strada Sfinților, colorea roșia No. 70.

Amatorii se voru adresa în aceste case la proprietaru.

DOCTORU VALENTINEANU Anunță onorabililor seî Clienti, că s'a întorsu în Capitală. Calea Șerban-Vodă. No. 4.

IMPORTANTU

Pentru toți cei în dreptu a negoeia cu articole medicamentose:—recomandăm

DÉPÔT GÉNÉRAL

de specialités pharmaceutiques des premieres maison de Paris.

Situatū în strada Germană, casele Raska N. 8 unde se execută prompt totu felulu de comande cu prețuri estine și rabatu la vândări dupe specialu înțelegere.

De Inchiriat

De închiriatu o Cassă situatā în strada Lucaciū No. 24 ce formedă colțul între două strade, compusă din 6 camere de stăpani, cuhnic, odă de servitorii, cămară, 2 pivnițe și curte pavată. — Doritorii se voru adresa la proprietarul lorū A. G. Bacaloglu strada Tanrului. No. 4.

MERSUL TRENURILOR IN ROMANIA

București-Galați-Roman, cu liniile laterale București-Pitești și Tecuci-Berladu, București-Giurgiu

Kilom.	București-Galați-Roman	Tren. Accel.	Tren. Persone	Kilom.	Roma-Galați București	Tr. ac. celerat	Tr. de mixte	Kilom.	București-Pitești și vice-versa.	Trains de voya.	Tren. mixte	
10	Bucure.	Plec 7.10s.	9.00d.	22	Roman.	Plec. 8.55s.	12.30a.		Bucure.	Pléc. 7.30d.	3.00a.	
60	Ploesti.	Sose 8.40	10.58	42	Bacau.	Sos. 9.59	1.50	48	Titu	Sos. 8.58	5.00	
129	Buzeti.	Plec 8.58	11.13			Plec 10.06	2.00	70	Găesti.	Pléc 9.08	5.15	
207	Braila.	S. d. 10.48	1.33	146	Tecuci.	Sos. 12.48	5.26			Sos. 9.45	5.57	
250	Galați.	P. 6.40	1.52	237	Galați.	Plec 12.55	5.40	108	Pitești.	Pléc 9.50	6.12	
269	Galați.	S. n. —	6.30			S. 3.36n.	—	8.48		Sosi, 11.00	7.40	
260	Tecuci.	Sosit 4.26	10.52	239	Braila.	P. —	8.30d.		38	Găesci.	Plé. 5.00s.	6.30d.
290		Porn 4.3	11.12			S. 9.01s.	3.30	9.48		Sos. 6.10	7.58	
256	Bacau.	Sosit 7.18	2.14	339	Buzeti.	Sosi 6.18d.	1.01		60	Titu	Plé. 6.15	8.18
380		Porn 7.27	2.15			Plec 6.95	1.34		108	Bucuresc.	Sos. 6.52	8.55
413	Roman.	Sosit 8.31d.	4.10s.	408	Ploesti.	Sosi 8.25	3.49			Pléc 7.00	9.10	
				568	Bucuresc.	Plec 8.36	4.02		50	Tecuci.	Plé 5.31u.	11.30a.
						Sosi 10.06	6.00			Sos 6.48	1.18	

CORESPUNDE CU VIENA.

București-Giurgiu și vice-versa

	Roman	Plécă	8.52d.	4.53s.	Viena	Plec	10.30d.	8.00d.	k. m.	București	8.00d.	7.00s.	
508	Pășcani	Soses	9.53	6.53n.	1217	Cracovia	9.35n.	10.36	67.000	Giurgiu	10.00	9.00	
584	Iasi		1.03a.	9.33	799	Lemberg	6.17d.	12.15a.					
598	Botoșani		1.23	—	427	Suceva	5.11s.	6.30d.					
571	Suceva		11.50	6.55	130	Botoșani	3.00	—					
925	Lemberg		11.08n.	3.45	116	Iasi	3.45	7.08d.					
1267	Cracovia		1.33	5.39n	40	Pășcani	7.07n.	9.54					
1685	Viena	Soses	5.20a.	7.29	103	Roman	Soses	8.09	11.32a.	67.000.	Bucurosci	9.57l.	5.57s.

De la București la Viena 46 ore 10 min. și de la Galați la Viena 38 ore 57 minute. De la Viena la București 47 ore 31 mi. și de la Viena la Galați 40 ore 18 minute.

Nota: Sâmbăta și Miercurea unu trenu speci- alu va pleca din gara București la 3 ore 30 m. seara pentru a corespunde cu vaporulu accelerat.

DE INCHIRIAT de la Sf. Dumitru viitoru două prăvălii din strada Lipscani No. 83 în colț vis-a-vis de antreulu grădinei Sf. George nou. Asemenea și mai multe apartamente din etajulu al II-lea din strada colți No. 5 Adresa la proprietarullorū din Strada Colți No. 5

DE VÂNZARE

Ua prăvălia cu loculul ei moștenescu avendu pivniță două odai și un beciu în calea Moșilor No. 234 cu preț 460 galbeni.

Doritorii se voru adresa în ori-ce di la proprietarul ei strada Academiei No. 20.

DE INCHIRIAT

O pereche case cu 3 camere s'au cămăruță, și cu două camere de servitorii.

A se adresa la cei ce locuiesc în casa No. 2, strada poștia vechi în dosul grădinei publice podu Mogoșoii.

FABRICA ROMANĂ DE BĂUTURI GAZOASE

A LUI **COSTANTIN PORUMBARU**

Strada Sfinții Apostoli No. 28

Mare scădământu de prețuri.

- Apă gazosă: Unu siphon mare — 20
- Unu siphon micu — 10
- Limonade gazose: Lămăe, Vanilie, Portocale, Smeură, Chitră, Smeură cu rum Ananas. Un siphon micu — 30
- Apă ferugină (gazosă) de București: Conținutul unei butelii — 25

NB. Pentru ca onor. Publicu să potă distinge produsele acestei fabrici, siphonele sunt franceze de la I. Hermann-Lachapelle din Paris și potă inscripția **CONSTANTIN PORUMBARU**, București.

Transportu la domiciliu. A se adresa franco, prin Postă.

La Libraria H. C. Wartha

STRADA LIPSCANI No. 7.

Se găsesc Cărțile necesare pentru școlele primare și gimnasiale, precum și toate obiectele de scris, desemnatu etc.

Preciuri foarte avantajoase.

FLORI DE TEIU se cumpără în cantitate mare de H. C. Wartha strada Lipscani 7.

Dr. Vlădescu

Dupe ce au vizitatū în Europa clinicile cele mai celebre de ochi și urechi, întorcându-se din voiajiu, și a reiatu clientela.

Domiciliu, Strada Poionă No. 27. lângă Biserica Beteștea

OHAVNICU DE INCHIRIAT ȘI DE VÂNZARE

Casele Colonelului Zăgănescu, stada luminii N. 13 Suburbia Amzei, în totalu 14 camere, cu două pivniți, grajdū de 6 cai, șoproiu de trei trăsuri, puțu în curte, pod de întinsu rufe, curte pavată, se vându se dau cu chiriă dela Sf. Dumitru viitoru. cu și fără mobile, pre termenū de cinci ani.

Doritori se potă adresa la ori ce oră, chiar în acea casă.